

Sint×Andries

gazet van De Parochie van Misericordie, het kloppend hart van de Antwerpse Binnenstad, waar bewoners mondig, sociaal en samenhorig zijn.

Wijkverpleging Sint-Andries houdt ermee op met spijt in het hart!

“Vroeg opstaan is niet mijn sterkste kant, maar daar staan heel wat voordelen tegenover. Altijd de hort op met de fiets en de wind in je haren. Veel volk waar je over de vloer mag komen. Weten dat je af en toe voor een van die mensen de dag hebt goed gemaakt. Het lief en leed (van jezelf en/of van je mensen) delen met collega’s die ook niet de eerste de beste zijn. Luisteren, praten of neurien, wassen, spuiten, verbinden. Of een beetje ‘er gewoon zijn’, als er alleen nog kan worden doodgegaan... Daar doe ik het voor.”

Tot daar een passage uit een artikelje dat ik ooit voor deze *gazet* schreef, toen ik nog als verpleegkundige meedraaide in het team van de wijk Sint-Andries. Ik ben er nadien als gepensioneerde nog wat blijven rondhangen. Ondermeer in de raad van beheer van de wijkverpleging die onlangs een formele brief losliet op de buitenwereld met als openingszin: “Met spijt in het hart delen we u mee dat wijkverpleging Sint-Andries als vzw ophoudt te bestaan.”

Hoezo: houdt op te bestaan?

Tja, als de uitgaven (loonkosten) niet langer worden gedekt door de inkomsten (prestatievergoedingen door de ziekenfondsen), dan rest ons niets anders dan onze conclusies te trekken. Hoeveel jaar hebben wij deel uitgemaakt van het landschap in de wijk Sint-Andries? 40 jaar? Meer? Moet je vragen aan Josee, want zij is er destijds mee gestart, samen met een zeker Marijke. Een ploegje

van twee dat gestadig uitgroeide tot een vzw met een handvol verpleegkundigen in vaste dienst. Versterkt op tijd en stond door stagiairs en interims (zoals Astrid) om werkpieken te onderhouden of vakantieperiodes te overbruggen. En door Johan en Leon, die een reputatie opbouwden als de vaste late vogels van dienst. Dat allemaal onder leiding van Gert ‘Gezond’, zoals hij gekend was bij de daklozen en de vluchtelingen die ook de weg vonden naar ons centrum op de Sint-Andriesplaats.

In dat centrum huisde ook een pedicure-equipe, weliswaar op zelfstandige basis, maar geïnspireerd door dezelfde geest van engagement en loyaliteit aan de zorgbehoevenden in de wijk. En het geheel – wijkverpleging en pedicure – werd administratief overvleugeld door Lin, hierin bijgestaan door een handvol vrijwilligers die

hun hemel hebben verdiend op het onthaal (bedankt Vonnie), achter de computer (bedankt Ke), aan de telefoon, bij de koffiezet. De mensen in en rond het team blijven verweesd achter. Het wijkcentrum was een stuk van hun (samen)leven dat ze nu moeten loslaten om elk verder hun eigen weg te zoeken. Hoe moet het dan niet voor onze patiënten zijn?

De verpleging stopt op 31 augustus 2016. De zorg-aan-huis wordt vanaf september overgedragen aan een bevriende equipe van zelfstandige verpleegkundigen. Ysabel maakt er vanaf september deel van uit. Magda draait er ook nog een tijdje in mee. De nieuwe ploeg wordt geleid door Stef, een oude bekende van ons centrum. Hij heeft ooit nog stage gelopen bij ons en vele patiënten hebben hem nadien nog vaak teruggezien op ronde als invaller in drukke periodes. Kortom, de operatie ‘stopzetting’ heeft geleid tot een structurele omschakeling waarvan onze patiënten - zo hopen we - weinig of niets zullen merken in de alledaagse praktijk van de thuiszorg. En waar blijft Elke in dit verhaal? Dat moet je aan haar jongste dochter (6 maanden plus) vragen. De pedicure, die altijd al gewerkt heeft op zelfstandige basis, houdt

haar werkzaamheden hier in het centrum nog even aan tot 31 oktober. Voor nadien zoekt Sofie een andere locatie in de buurt. Overigens blijft de pedicure gewoon verder fietsen op ronde. Voor de mensen die voetzorg-aan-huis krijgen, verandert er dus zo goed als niets.

Na 31 oktober 2016 sluit het centrum aan de Sint-Andriesplaats definitief zijn deuren. Wie belt naar het gekende (oude) telefoonnummer 03/248 23 74 wordt mettertijd doorgeschakeld naar de verpleeggroep van Stef Janssens (tel 0475/24 05 05; e-mail: janssens.stefi@gmail.com). We wensen Stef, Ysabel, Magda en de andere collega’s alle succes toe en hopen dat we met onze mensen hun ook het vertrouwen van de buurt in hun goede zorgen mogen overdragen.

met verweesde groeten
Lief, ex-wijkverpleging Sint-Andries

Gazet van Sint-Andries: 'The make-over'

Zo, hier hebt u de laatste Gazet van Sint-Andries, althans in zijn huidige vorm, want vanaf de volgende editie krijgt uw wijkkrant een volledige make-over en de redactie ervan wordt versterkt met een nieuw team. Uw oude getrouwen gaan dan samen met enkele nieuwkomers onze *gazet* een nieuwe boost geven. Ook wordt erover gedacht op de website www.stuurgroepsintandries.be meer artikels te plaatsen over actuele gebeurtenissen, zodat de GvSA dan kan dienen als terugblik op het reilen en zeilen in onze wijk.

Dat er weer van alles aan het zeilen is – en dan denk ik niet alleen de tall ships – hebben we al uitgebreid kunnen lezen in de media. Een van onze grote bezorgdheden in de nabije toekomst zijn zeker de Fierensblokken. Blijkbaar gaat de stad eraan beginnen en is er zelfs al een architectenbureau aangeschreven om er werk van te maken. Als Stuurgroep Sint-Andries en als bewoners/ondernemers hopen we op een stuk inspraak wat de bestemming van het gebouw betreft,

maar ook zeker op een goed overleg met de Stuurgroep, de bewoners en de ondernemers van onze wijk. We weten dat werken van zo'n omvang een zegen kunnen zijn voor onze wijk, maar iedereen weet ook dat je geen omelet kan bakken zonder een ei te breken. Wel, laten we dan samen aan tafel zitten en ervoor zorgen dat de eitjes die moeten worden gebroken, de dooiers niet beschadigen, en dat kan alleen met goed en gestructureerd overleg. Stuurgroep Sint-Andries wil hier gerust de motor in zijn...

Wat er zeker ook zeilde in de buurt, was de mode. Het eerste Antwerp Fashion Weekend is achter de rug en het was direct een schot in de roos, een boost voor de ondernemers die de laatste tijd nogal te lijden hadden onder te late zomers en te late winters. Dat het AFW ook nog voor de nodige inzichten heeft gezorgd, dat leest u elders in deze krant.

Ook de mussen hebben het moeilijk in de wijk, maar er is onlangs

toch nog een plekje gevonden waar ze nog weten te overleven: de Begijnenstraat. De beestjes zijn in een recordtempo aan het uitsterven en volgens Natuurpunt zou dit te maken hebben met de betonning van onze stad en wijk. In het verleden heb ik zelf ook al eens de opmerking gemaakt waarom toch alle pleinen en parkjes er moeten uitzien als 'zen'-tuinen. Het is ondertussen zo erg dat de beestjes uitsterven, omdat ze geen eten meer weten te vinden. Misschien toch eens aan de oren trekken van Groenschepen Tom Van den Borne.

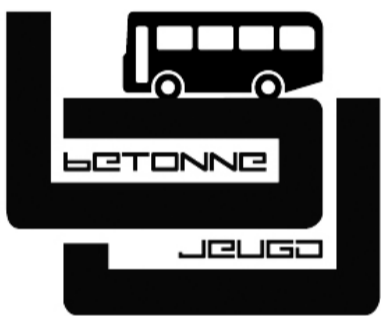
Deze schepen probeert men via de winkelvereniging Quartier National bij het verhaal van de 'Duurzame Winkelstraat' te betrekken. Je zou denken dat een Groene Mandataris rond dit soort projecten vreugdedansjes zou maken... Is hij misschien te druk bezig met de stadsmusjes te redden? Over het project 'Duurzame Winkelstraat' gesproken... Ondertussen is dit verhaal volop op gang gekomen en als u wil weten wat onderne-

mers zoal doen om hun zaak te verduurzamen, kunt u altijd naar de website van Quartier National surfen en de interviews lezen op de website van de ondernemersvereniging.

Ook de vuilhufters krijgen van ons een vermelding, en geen frisse! Het valt ons op dat de meldingen van sluikestorten in onze wijk de spuigaten uitlopen. Je zal ze ook al wel zien liggen hebben in onze straten, die grijze vuilzakken. Ook de klachten over hondenpoep bereiken ons trouwens weer dagelijks. Een warme oproep aan onze bewoners: "Bevuil uw eigen nest niet! Hou de wijk leefbaar en proper!" Wij doen dit, zoals gezegd, met een warme oproep, maar... de bevoegde diensten hebben ons gemeld dat ze gaan beboeten. U bent dus gewaarschuwd!

Nico

"Wij proberen een soort gezin te zijn voor die gasten, een gezin dat ze nooit hebben gekend."

Het was een bericht in de krant om koud van te worden: Jordy, 19 jaar, dood gevonden in een tentje in de Blaarmeersen in Gent, overleden door honger en hitte. Jordy was een 'instellings-kind', zoals dat heet, een woord als een brandmerk. Zijn jonge leven verliep gecompliceerd.

In Antwerpen probeert de organisatie Betonne Jeugd (Sint-Andriesplaats) jongeren als Jordy te volgen. Badra Rezkallah (BR) praatte erover met begeleider Roeland Smeyers en met Guillaume, die er zelf ook een woelig parcours op heeft zitten.

GUILLAUME: "Ik ben Guillaume en ik ben van mijn 2,5 tot mijn 21 jaar in instellingen geweest, waaronder 13 verschillende en waarvan sommige op en neer."

BR: "En hoe komt het dat je bijna heel je leven in een instelling geleefd hebt?"

GUILLAUME: "De reden is, omdat mijn ouders allebei CVS en sliagro-allergie hebben. Ze zijn gescheiden na mijn geboorte. Door hun ziektebeeld konden ze niet voor mij zorgen, waardoor ze mij op aanraden van een psychiater hebben geplaatst in de kinderspsychiatrie in Antwerpen."

BR: "Je bent dus al heel vroeg in de psychiatrie beland?"

GUILLAUME: "Ja, inderdaad, in de afdeling 'kleuters en peuters'. Dat was van mijn 4 tot mijn 5 jaar en op mijn zes jaar ben ik naar de Winde geweest en dan zo voort en zo voort. In totaal zo'n 13 instellingen. Ik heb ook criminaliteit gepleegd tot mijn 15,16, 17 jaar waardoor ik ook nog 3,5 jaar in Mol en Kortenberg heb gezeten. Dat is voor mij wel een heel moeilijke periode geweest."

BR: "Je bent nu 22 en woont alleen?"

GUILLAUME: "Ja, het is gelukt. In feite door zelf de keuze te maken, want mijn principe is ook: waar een wil is, is een weg. Ze hebben me altijd verteld dat ik nooit alleen zou kunnen wonen. Ze waren er altijd tegen dat ik alleen zou wonen, maar dan op een dag heb ik besloten, eerlijk gezegd, mijn *gedacht* zo aan te passen dat ze me daar niet meer wilden."

BR: "Zat je in die periode in een psychiatrische instelling?"

GUILLAUME: "Ja, inderdaad. En dan ben ik naar Antwerpen gegaan en bij het JAC gaan aanbellen. Daar ben ik beginnen zoeken naar een appartement. Dat lukte blijkbaar wel en ze *verschoten* er allemaal wel van, mijn moeder, mijn zusters, mijn familie en de instellingen. Ik ben wel blij dat het, eerlijk gezegd, zo goed gegaan is."

BR: "Wat doe je nu? Ben je aan het werk of zoek je werk?"

GUILLAUME: "Ik heb een invaliditeitsuitkering, maar ik mag pas over 8 maand van de dokter gaan werken, wanneer ik perfect hele-

maal alleen woon en alles in orde is. Het is wel plezant dat ik te horen krijg dat ik dan mag gaan werken."

BR: "Roeland Smeyers, jij bent begeleider hier bij Betonne Jeugd. Hoe heb jij Guillaume leren kennen? Hoe is hij hier bij jullie terechtgekomen?"

ROELAND: "Guillaume is doorgestuurd door het JAC, het Jongeren Advies Centrum. Dat is een plek waar *gasten* met problemen of vragen gewoon kunnen binnenlopen en zij sturen hen dan voort naar ergens anders. Het is ook zo dat in instellingen vaak alles wordt geregeld voor die *gasten*. Het is misschien erg om het te zeggen, maar ze moeten daar vaak zelf niet te veel nadenken of zo. Ze moeten gewoon iets vragen en het komt. Dus ik kan me voorstellen hoe moeilijk het is, als je uit een instelling komt en je komt ineens in een wereld terecht van 'Ooh, waar moet ik heen!'. En daar is - ik ga nog eens reclame maken - het JAC wel heel goed voor."

BR: "En hoe komt het dat het bij Guillaume wel gelukt is? Want tot zijn 21ste is hij van de ene instel-

ling naar de andere geweest en nu woont hij alleen."

ROELAND: "Ja, hij woont nog maar juist alleen en het lukt voor het moment wel, maar hij heeft nog wel wat problemen. Hij heeft bv. nooit leren omgaan met geld en zo. Hij geeft zelf ook aan dat dat niet zo simpel is. Hij geeft het nogal gemakkelijk uit. Het zijn allemaal zo van die zaken die hij zal moeten leren. En wij van Betonne Jeugd kunnen daar mee bezig zijn. Hij komt ook raad vragen of hij iets zou doen, of hij iets zou kopen."

BR: "Je hebt ook het verhaal gelezen van die jongeman van 19 die moederziel alleen gestorven is in een tent. Ook een geschiedenis van instellingen. Wat dacht je, toen je dat las?"

ROELAND: "Dat is gewoon verschrikkelijk. Dat zoiets kan. Ze gaan van heel veel begeleiding naar geen begeleiding en dan is er niemand die opmerkt dat hij in een tent leeft en omkomt van de honger. Ik begrijp dat niet."

GUILLAUME: "Volgens mij moet iemand, een ervaringsdeskundige of zo, die al iets heeft meegemaakt in dezelfde aard, persoonlijk naar zo iemand toestappen, met hem gaan praten, af en toe met hem iets gaan drinken. Dat is wat het JAC ook wel doet. Sommige personen zoals Steven, die hier ook af en toe komt, gaan met daklozen praten. Hij gaat naast de dakloze zitten, geeft hem eten en drinken, zodat die persoon zich niet alleen voelt."

ROELAND: "Er wordt gedacht dat je van je 18 jaar alles kan. Maar dat is helemaal niet het geval. Onze jongeren zijn tot 30 jaar en soms zelfs ouder. Ze blijven gewoon welkom. Bij ons moet niets, maar alles mag. Je kan aankomen wanneer je wil, je moet niet over je problemen praten, je komt je gewoon wat amuseren. Wij proberen een soort gezin te zijn voor die *gasten*, een gezin dat ze nooit hebben gehad. Ze mogen met alles afkomen, of het nu goed of slecht gaat. Zulke plekken moeten er zijn: meer vrijblijvende open plekken."

BR: "Hoe zie je jouw toekomst?"

GUILLAUME: "Ikzelf? Ik droom ervan om muzikant te zijn. Ik heb meegedaan aan de Voice van de RTBF. Ik krijg deze maand nog een antwoord of ik mag meedoen, ja of nee. Ik hoop dat het iets wordt."

Bron: 'Bonus' op Radio 1

Wat hebben de Zoo en Het Steen met Sint-Andries?

Het verhaal van een heel bijzondere en reeds lang bestaande connectie!

De Zoo van Antwerpen opende zijn poorten op 21 juli nu bijna twee eeuwen geleden, in de zomer van 1843. Het koningsbewind van Leopold II, de Belgische monarch met het royale liefdesleven en zijn passie voor 'de' Kongo, was buiten het weelderig gebeuren in Brussel toch ook zeer begaan met de ontwikkeling van onze metropool. Met onze exotische en uitzonderlijke dierentuin dus, maar evenzeer met de uitbouw van onze wereldhaven, door Napoleon enkele decennia voordien in gang gezet, en zeer zeker ook met het Centraal Station aan de De Keyserlei. Onze spoorwegkathedraal is trouwens nog altijd het op één na mooiste en indrukwekkendste stationsgebouw van de wereld. Bij een officieel bezoek van haar gulle beschermheer in 1896 liet diezelfde Leopold zich ontvallen: "Une belle petite gare, mais beaucoup trop petite."

Terug naar de zoo... 21 juli, onze Nationale Feestdag, is dus ook de verjaardag van ons hoogst gewaardeerd dierenpark uit de belle époque.

Op deze zomerse hoogdag vertoeven daar niet alleen vele dagjesmensen tijdens hun betaalde rustdag; buiten hen is daar ieder jaar ook een zeer opvallende schare rijkelijk uitgedoste maar authentieke 'belle époquers' in de weer.

Ze rijden op angstaanjagende vélocipèdes, compleet met strohoed en in golfbroek, want de fietsbroek met klemmen moest nog uitgevonden worden. Je treft er ook hoogwaardige kolonisten met tropenhelmen en in onberispelijke witte uniformen aan, leger- en politieofficieren met kepie, sabel en eremetaal, maar vooral ook burgers.

Dames met pronkhoed in een modieuze jurk en mantel gehuld en verder behangen met parasol of paraplu en exclusieve accessoires als geborduurde handtas of toenmalige beautycase.

Heren, voor of naast hen, onder een panama, een hoge hoed of een bolhoed, in 'pitteleer' of jacket, een wandelstok met zilveren knop in de hand, met gouden kettingen en niet zelden ook met opa's burgerlijke medaille op hun fiere borst.

Of... de Antwerpse Semini-aristocratie in volle glorie en uitvoering. Ziehier de eerste connectie met Sint-Andries!

Het Steen dan, de enige burcht midden in 't Stad en pal aan de Schelde die historisch heeft weten te overwinteren.

Maar wie heeft er weet van het petieterig kleine maar eeuwenoude bas-reliëf van de heidense god Semini pal boven de poort?

De Seminogang, ook die van de Zoo, zijn gelukkig beter gedocumenteerd.

De eerste zaterdag van maart van ieder jaar trekken ze op de middag met reuzen, trommelaars en fanfare in een eerbiedwaardige stoet van het stadhuis over de Suikerrui naar Het Steen. Samen met enkele overgelukkige pas in de echt verbonden koppeltjes gaan ze bij 'Seminieke' gezonde en bruikbare vruchtbaarheid afsmeaken.

De grote baas op het kleine beeldje woont er dus nog steeds, maar heeft door de tand des tijds wel een zeer belangrijk aanhangsel moeten inleveren.

De 'belle époquers' inspecteren en passant – ze zijn er dan toch – maar zeer nauwkeurig of er nog altijd geen aangroei of beweging tussen de beentjes van het 'godje' te zien is. Zijn pronkstuk uit de tweede eeuw is aan Het Steen ontstend en dus niet meer aanwezig.

Het aanzichtpunt of waar het destijds om te doen was en van wat ééns... is er nog wel.

Ziedaar de tweede connectie met onze parochie!

Sint-Andries, de Heemkundige Kring, de Stuurgroep, zelfs de Fierensblokken kunnen in deze altijd een beroep doen op en genieten van een uitzonderlijke ambassadrice, geboren en getogen in Sint-Andries, al heel lang geleden.

Zij is het die heel alleen de outfit van de trotse 'belle époquers' samenstelt, ver stelt, bewaart en zorgvuldig koestert.

Voor Het Steen en de Zoo zwaaien ieder jaar haar kleerkasten wijd open, worden de hoedendozen ontkurkt en mogen de 'parasolles' en de 'sacochkes' nog eens frisse Scheldelucht opsnuiven.

Dank u wel, lieve dame!

De Fierens Verteld

Wandel mee door een verhaal, een verhaal over het grootste sociale wooncomplex uit het interbellum. 'De Fierens', dat zijn de gebouwen van 'Onze Woning', een kleine en een grote, mét binnenkoer.

Een complex met een kronkelende geschiedenis, maar ook één van tegenstrijdigheden. Een van de eerste wooncomplexen met een écht bad in elk appartement, maar geen centrale verwarming tot 1964. Een gebouw met een eigen stempel in de wijk, maar met grote verschillen tussen het kleine en grote blok.

Schuilen in de kelder

Maria Van Kerkhove

Ik ben geboren en opgegroeid in de Fierens. Mijn ouders waren een van de eerste bewoners, toen het complex werd opgeleverd. Kort daarna ben ik verwekt. Ik ben bijna zo oud als de Fierens. Ja, we hadden een badkamer, een geïnstalleerde keuken, een wc met water. Als ik dat als kind vertelde aan de nonnes van de lagere school

in de Kronenburgstraat, dan kreeg ik een draai rond mijn oren en riepen ze: "Ge liegt, ge liegt!" De meesten hadden toen nog een plank met een gat in als wc.

Ik was een kind, toen de oorlog uitbrak. Als de sirene ging, moest iedereen naar de kelder lopen en dan kwamen de twee jongens van *het eerste verdiep*, André en Roger Van Dingenen, langs ons gelopen. De ene pakte mij mee naar de kelder, de andere pakte mijn zusje mee, totdat de bombardementen voorbij waren en het alarm afgeblazen werd.

Er bestonden nog geen supermarkten. Waar nu Café Congé is, daar was vroeger een kruidenierswinkel. En daar kochten we alles met *bonnekes*, rantsoenzegtjes. En dan kwam de oorlog in Korea en was er weer minder te koop. Ik moest toen op een dag als kind naar de winkel. En de winkeldame gaf mij een stukje Sunlightzeep. Ik weigerde die eerst en zei dat *ons moeder* dat niet op het lijstje had staan. "Dat kan," zei ze, "maar neem het toch maar mee, want je moeder zal er blij mee zijn." Er was net een voorraad Sunlightzeep met de boten

binnengekomen en die deelde zij uit aan al haar klanten.

Op *het vierde* woonde mevrouw Op De Beeck; Nekema noemden wij haar. Haar jongste zoon heette René, dus zeiden wij Nekema, de moeder van René. Tijdens de oorlog moest iedereen improviseren tegen de honger. Al at je een *patat* met ajuinsaus, je had gegeten. Af en toe stopte Nekema ons een witte boterham toe, dat was super-de-luxe. Na de oorlog werd het een jarenlange vriendschap. Als volwassen vrouw ben ik haar nog gaan bezoeken, ook al woonde ik al lang niet meer in de Fierens. Toen had bijna niemand een eigen radio. Er was wel radiodistributie in heel het gebouw, gelinkt aan de gemeenschappelijke antenne op het dak. Dus sommigen hadden zo'n klein *haut-parleurke* aan de muur met één draaiknop. Maar Nekema had een eigen luxe meubel in Bretoens hout en met *orgelpijpjes*.

En ik was altijd, als heel klein kind al, gefascineerd door dat meubel. Toen Nekema 15 jaar geleden stierf, is dat meubel naar *ons moeder* gekomen en daarna naar mij.

Schuilen in de kelder

Elvire Milio

Wij verwarmden nog met kolenkachels, met een 'saint-germain', een langbrander. Pas later werd er centrale verwarming gelegd. In *het klein blokke* naast de ijsfabriek was slapen niet mogelijk. Je hoorde 's nachts constant de mechanische productie; mijn vader sliep niet. We woonden er daarom maar voor een korte tijd. We verhuisden naar *de groten blok* onder Den Does.

Ik ging als kind naar de stedelijke normaalschool in de Lange Gasthuisstraat. We leerden er piano. Ik kreeg het eerste jaar nog geen piano van mijn moeder: "Stel dat je niet geslaagd bent, dan zitten we hier met die piano." Dus te-

kende ik de toetsen op papier en leerde ik zo spelen. Het lukte en dus kwam er even later toch een piano. Maar elke keer als ik piano speelde in de woonkamer, begon bovenbuurman Does op de grond te stampen. Dan nam ik weer een bezemsteel om tegen het plafond te kloppen. Toen ik afstudeerde, kwam men de piano halen. Dit moest te voet via de trappenhallen gebeuren. De sterke binken van de turnkring kwamen helpen. Zo is ze heel beneden geraakt.

Bron: "De Fierens verteld" van Maud Vanhauwaert i.o.v. coStA.

Vliegend College

Voor de derde keer komen de schepenen van district Antwerpen naar de wijken en de bewoners. Kom zeker ook eens langs en ga met hen in gesprek! We organiseren acht momenten, verspreid over het district. Per moment ligt de focus op enkele wijken. Er worden ook twee speciale vliegende colleges georganiseerd: één voor senioren en één voor jeugd. Meer info op www.vliegendcollege.be.

- Kiel, Middelheim en Tentoonstellingswijk
22/11, 19.30 uur | Nova, Schijfstraat 105, 2020 Antwerpen
- Linkeroever
24/11, 19.30 uur | zorgcampus Hof Ter Schelde, August Vermeyleyelaan 6, 2050 Antwerpen
- Eilandje, Schipperskwartier, Studentenbuurt, Historisch Centrum
29/11, 19.30 uur | Red Star Line museum, Montevideostraat 3, 2000 Antwerpen
- Stadspark, Haringrode, Zurenborg
8/12, 19.30 uur | dienstencentrum Ten Gaarde, Boomgaardstraat 37A, 2018 Antwerpen
- Luchtbal, Rozemaai, Schoonbroek, Edisonwijk
15/12, 19.30 uur | cc Luchtbal, Columbiastraat 110, 2030 Antwerpen
- Dam, Antwerpen Noord (2060), Stationsomgeving
20/12, 19.30 uur | bibliotheek Permeke, De Coninckplein 26, 2060 Antwerpen
- **Namiddagsessie voor senioren**
10/1, 14 uur | districtshuis, Arenbergstraat 7, 2000 Antwerpen
- Harmonie, Markgrave, Brederode
17/1, 19.30 uur | dienstencentrum Hof ter Beke, Balansstraat 23A, 2018 Antwerpen
- **Sint-Andries, Het Zuid, Theaterbuurt, Meir**
26/1, 19.30 uur | districtshuis, Arenbergstraat 7, 2000 Antwerpen
- **Sessie voor jeugd**
9/3, 19 uur | districtshuis, Arenbergstraat 7, 2000 Antwerpen

Projecten Burgerbegroting 2017

Dankzij de burgerbegroting krijgen jij en alle inwoners van het district Antwerpen de kans om te zeggen wat jullie belangrijk vinden. Beslis over 1,1 miljoen euro en bepaal mee welke plannen we realiseren. Midden oktober kozen de inwoners welke projecten in 2017 in uitvoering gaan. Neem zeker eens een kijkje op www.burgerbegroting.be.

Anne Vaeck
Beëdigd vertaler

Alle officiële aktes
Nederlands-Engels-Frans

www.anthologie.be
Riemstraat 18 – Antwerpen
tel. 03 238 84 27

De **Gazet van Sint-Andries** is een uitgave van de Stuurgroep Sint-Andries met bijdragen van de wijkbewoners. Met deze gazet wil de redactie de Sint-Andriezenaren op de hoogte houden van wat er zoal in de wijk reilt en zeilt. De Gazet wordt financieel gesteund door de middenstand en met de steun van het District Antwerpen.

Redactie en medewerkers: An Maes, Marc Wiesé, Walter Van den Bulck, Paul Struyf, Nico Volckeryck, Jos Thijs, Marijke Brouwer en Wim Harkx.
Foto's: Marc Wiesé, Jos Thijs, Paul Struyf, An Maes.

Kom naar ons open wijkforum!

De volgende Stuurgroepvergadering gaan door in coStA op de laatste woensdag van de maand, 30 november en 25 januari 2017 om 20 u. Om 19 u. is er

de vergadering van de Straatantennes in aanwezigheid van politie en buurttoezicht.
nico.volckeryck@telenet.be, 0496 25 97 45

Adverteer in de Gazet van Sint-Andries

Contacteer Guido Sanders:
Guido.Sanders@gazetvsa.be.

4 advertenties (1 jaar): klein = 120 euro, middelgroot = 195 euro, groot = 300 euro. Achterpagina en speciale maten, vraag info aan Guido. Verschijnt vier keer per jaar.

Sint-Andries
GAZET VAN

Werk mee aan de Gazet van Sint-Andries

De volgende krant nr. 93 verschijnt in december 2016. Artikels en aankondigingen zo snel mogelijk binnensturen bij: Wim.Harkx@gazetvsa.be. Verenigingen die hun activiteiten willen aankondigen, kunnen die sturen naar: Wim.Harkx@gazetvsa.be.

Lees de krant digitaal

www.gazetvsa.be — www.gazetvansintandries.be

Lay-out

Peter Cuypers
info@anthologie.be
www.anthologie.be

 like us on [facebook.com/anthologietranslations/](https://www.facebook.com/anthologietranslations/)

MODE

Op vrijdag 30 september, één dag vooraleer de mannequins van het Antwerp Fashion Weekend de Antwerpse winkelstraten in ons modehart bezochten, organiseerde Antwerp Retail Shopping Promotion in samenwerking met de Winkelvereniging Sint-Andries Quartier National een fashioncongres met de crème de la crème van de Antwerpse retail en shopping.

Karel Van Eetvelt van UNIZO, Annemie Turtelboom namens de Vrienden van het Modemuseum, Ann Claes van het Flanders Fashion Institute, Jorg Snoeck van RetailDetail & Margot Feiner van het influencer, marketing en pr-bureau The Kube werden bevestigd door journalist Sacha Van Wiele. Schepen Koen Kennis opende het congres.

Schepen Kennis wees in z'n voorwoord op de positieve rangschikking van Antwerpen bij internationale immokantoren en de bevestiging hiervan door de passantentellingen van het stadsbestuur.

Maar kan de Antwerpse modesector wel ooit 'ontsnappen' aan het aura van de Antwerpse Zes? Annemie Turtelboom en Ann Claes beklemtoonden de ongeloflijke impact van de Zes en hun status als terechte bron van trots voor Antwerpen. Toch was hun profilering als groep eerder een 'accident de parcours' en mogen we niet verwachten dat nieuwe afgestudeerden van de ModeAcademie ook een nieuwe groep zouden vormen. En we moeten er zeker voor oppassen dat we jonge modeondernemers niet misbruiken voor de ontwikkeling van achtergestelde buurten.

Doorheen het debat werden verschillende cijfers aangehaald waarvan de meest pakkende zijn: onze ModeAcademie is de 4e beste van de hele wereld, 40% van de bezoekers van MoMu zijn buitenlanders en 80% van de verblijfstoeristen komen om te shoppen.

Maar wat moeten we (alle betrokkenen maar dan toch vooral de overheid) doen om dit succes te bestendigen? Hier ontspon zich een interessante uitwisseling van ideeën. Er was een grote eensgezindheid rond het opdrijven van de inspanningen om het ondernemerschap van jonge designers te stimuleren. Maar men kon ook niet omheen de tegenstelling tussen enerzijds het streven naar een verankering van modeondernemers in Antwerpen en anderzijds het

befes dat 'onze alumni' best internationale ervaring opdoen in verschillende modehuizen, eenmaal ze afgestudeerd zijn. Dus moet er veel aandacht gaan naar alle factoren die ontwerpers de kans geven om na enkele jaren terug te keren naar Antwerpen om hun eigen ding te doen en naar het wegwerken van alle administratieve en andere obstakels die startende modeondernemers kunnen storen.

Hoe alle betrokkenen best samenwerken, werd beantwoord met een genuanceerder antwoord. Jorg Snoeck zag veel in publiek-private samenwerkingen om panden in te vullen met een hele resem winkels in samenspraak met de buurt. Een stadsvernieuwingsproject dus met nadruk op retail. Annemie Turtelboom bekeek de zaken een beetje liberaler: zij geloofde sterk in de veerkracht van kleine ondernemers om zelf nieuwe winkelstraten en buurten te ontdekken, als ze verdrongen worden door grotere ketens. Hierbij belichtte zij één van de sterkste troeven van Antwerpen als modestad: haar knoptheid.

Antwerpen is uniek, omdat shoppers met een 'actieradius' van een tweetal uren zowel de grote winkelketens op de Meir als kleinere, unieke modezaken in omliggende straten kunnen bezoeken. Ze kunnen dit doen door gewoon te wandelen en hebben geen nood aan metrostations, taxi's of bussen. In andere modesteden moeten shoppers hun trip meer beperken tot één bepaalde buurt of wordt hun beleving anders, doordat ze de winkels die ze willen bezoeken, moet inplannen op de plattegrond van een metro...

Jorg Snoeck stelde dat er nog veel commercieel vastgoed te exploiteren valt. Zoals we in winkels rekening houden met zichtlijnen, kunnen we dit ook op stedelijk niveau doen. De zichtlijnen naar het MAS of Nieuw Zuid, hier valt nog veel te ontwikkelen. Ook Karel Van Eetvelt wees erop dat Antwerpen méér is dan enkel de Meir.

Ook al was er een verschil in opinie over hoe regisserend de overheid moet zijn of hoe sterk de spontaneiteit van jonge ondernemers voor een nieuw evenwicht zorgt, allen zegden unisono dat het essentieel is dat alle partners met hun verschillende competenties samen aan één tafel moeten zitten. Deze kruisbestuiving is onmisbaar!

Naast de inplanting van onze winkels werd ook de identiteit ervan onder de loep genomen. Jorg Snoeck riep op om e-commerce duidelijk op de winkelvloer te brengen. Winkels zijn immers niet één kanaal naast andere in een multichannel-verhaal; winkels

zijn een medium om in contact te komen met klanten. Juist zoals restaurants niet alleen voeding verstrekken maar ook een hele beleving aanbieden, zijn winkels evengoed belevingsplaatsen. Ook Karel Van Eetvelt stelde dat ondernemers zich moeten aanpassen aan hun klanten en dat e-commerce niet langer een kwestie is van ja/nee maar eerder een doodnormale respons op een gewijzigd koopgedrag. En ook Karel vreesde niet voor de teloorgang van onze winkels onder de e-commerce. Mensen zijn immers sociale wezens: ze willen voelen, zien, ruiken, andere mensen ontmoeten... Door het 'rationele keuzeprocess' online te situeren (thuis of vaker ook mobiel op tablet of smartphone in de hand) komt er ruimte vrij in de winkels voor meer aandacht aan de beleving van het passen van kledij, hoe de stof aanvoelt... De handelaar moet er dus voor zorgen dat de beleving ongeëvenaard is of dat zijn producten zo uniek zijn dat hij niet vatbaar is voor het zogenaamde showrooming (koopwaar uittesten in een fysieke winkel om ze daarna online te kopen).

Over unieke producten gesproken... Karel Van Eetvelt wees op de toegenomen aandacht voor authenticiteit en een diversiteit in het aanbod. Opmerkelijk hierbij is dat vele 'ambachtelijke' ondernemers tot 80% van hun productie exporteren. Annemie Turtelboom nam ons met haar recente shopervaringen mee naar o.a. Londen en New York. Met de toename aan mainstream-handelszaken zijn mensen heel veel op zoek naar het unieke. Kleinere ondernemers kunnen de creativiteit van de ontwerper en het vakmanschap van de ambachtsman in zich verenigen.

Een ander aandachtspunt vormde de transformatie van de klassieke mond-tot-mond reclame tot de zogenaamde influencer marketing. Margot Feiner wees op de grote mogelijkheden van bureaus zoals The Kube om de juiste influencer voor het juiste merk te vinden. Relevantie en authenticiteit zijn hierbij primordiaal. Ann Claes beaamde: "Doordat klanten zich beter en beter informeren, moet je

je ervoor hoeden om niet zomaar influence te willen kopen. Dit kan een averechts effect hebben. En niet enkel influencers beïnvloeden merken; het omgekeerde kan evengoed gebeuren. Influencers hebben ook hun eigen imago in stand te houden en gaan hiervoor ook zelf op zoek naar het goede product."

Jorg Snoeck preciseerde nog wat meer: "Vroeger verliepen reclamecampagnes sterk top-down. Een budget werd voorzien, de nodige ruimte werd 'ingekocht' en zo kon met één campagne tot wel 80% van het doelpubliek bereikt worden. Vandaag de dag verloopt alles bottom-up, via individuele influencers die hun netwerken aanspreken..."

De laatste stelling van het debat confronteerde Antwerpen als retailstad met het gewijzigde koopgedrag, namelijk dat Antwerpen

als modecentrum niet altijd open is, wanneer de klant dat wil. Jorg Snoeck refereerde niet alleen aan de e-commerce maar ook een fenomeen zoals de daigou: Chinese kopers die massaal luxegoederen aankopen in handelscentra die 24/7 open zijn om deze vervolgens door te verkopen in China. Hier mist Antwerpen veel omzet die het alleen kan binnenhalen door elke zondag open te zijn. Karel Van Eetvelt nam ook wel een evolutie waar naar een 24-uurs-economie, maar kantte zich tegen revolutionaire veranderingen. Daarbij is het huidige regelgevend kader (arbeidswetgeving, cao's...) momenteel zó strikt dat een plotse overstap naar zo'n nieuw model in feite een collectieve zelfmoord zou betekenen voor onze ondernemers.

Deur toe, dat trekt!

(Of toch maar niet?)

Unizo, de stad Antwerpen en Eandis werken sinds enige tijd samen aan een project om zoveel mogelijk energie te besparen tijdens het uitbaten van winkels.

Je kent het wel: het is putje winter en de stenen vriezen uit de grond, en toch staan de deuren van de winkels wagenwijd open. Met experimenten gaat men proberen om gedragswijzigingen van de klanten en de winkeliers te verwezenlijken. Zo vermijd je nodeloos energieverbruik, wat niet alleen schadelijk is voor het milieu, maar ook de energiefactuur van de handelaars de hoogte in jaagt (en dus ook de verkoopprijs van hun producten!) Het doel van het project is om energieverlies tegen te gaan en ervoor te zorgen dat de winkelervaring van de klant nooit negatief beïnvloed wordt. Het doel is dus minimaal hetzelfde aantal klanten te behouden en toch een fikse daling van de energiefactuur te bekomen. Een automatische deur

kan tot 40% energiebesparing opleveren. Een extra luchtgordijn, zo'n slimme warmeluchtblazer net achter de deur, geeft meer comfort en toch is er nog een steeds een rekening die tot 30% goedkoper is. Het geld om een automatische deur te installeren is misschien sneller gevonden dan het oprapen van de winkelier. Die heeft immers de panische angst dat de klant niet meer in zijn zaak wil binnenkomen, indien het gapende gat aan zijn voorgevel afgesloten is. Soms krijgt de winkelier echter geen toestemming van de verhuurder om een automatische deur te plaatsen en kan hij de besparing niet realiseren.

Programma **coStA**

November

Exposed music

Muzikale en visuele performances op bijzondere locaties in de Antwerpse binnenstad

Zaterdag 19 november, 20 uur, 12/14 €

Ontdek verborgen parels tijdens een belevingsroute met muzikale en visuele performances op bijzondere plekken in de binnenstad. Avontuurlijke actuele muziekoptredens, gaan in dialoog met eeuwenoude ruimtes.

Vrije dans op live muziekimprovisatie

Zondag 20 november, 14 uur, vrije bijdrage

Een vrije dansimprovisatie, een ontmoeting tussen dansers.

Tom Helsen in Naakte aap

Donderdag 24 november- 20 uur - € 10 | € 12 - LAATSTE TICKETS

De Leuvense singer-songwriter staat 20 jaar op de planken, met zeven albums op zijn palmares en liedjes als 'Sun in her eyes' en 'Home' die in het geheugen gegrift staan. Tom is klaar voor Naakte

aap want net zoals in dit concept geeft hij zich in zijn nieuwe voorstelling helemaal bloot.

Spirit of Django

Zaterdag 26 november, 20 uur 8/10 €
Ode aan jazzlegende Django Reinhardt. Frederic Evrard (La Femme Belge) de beste gipsy swing uit de streek. Programma: Vincent Chambon & Ben Van Bortel Trio, Les Blauw, The Rosenbergs.

December

Blèten met Warre Borgmans, Jokke Schreurs & Big Dave Reniers

Vrijdag 2 december, 20 uur, 10/12 € LAATSTE TICKETS

Drie kwetsbare mannen hopen u te beroeren en ontroeren met poëtische teksten, stukjes tranche-dévie en onvergetelijke melodieën.

Sinterklaasfeest (3+)

Ism vzw Ekmeek

Zaterdag 3 december, 14 uur, 4 €
Naar jaarlijkse traditie neemt de Sint ook dit jaar uitgebreid de tijd om naar Sint-Andries te komen.

Blèten © Hugo Van Beveren

Tom Helsen © Koen Bauters

De kleinste Revue van Vlaanderen

Vitalski, Ella Cynderella, Veston en Bert Lezy

Vrijdag 9 december, 20 uur, 8/10 €, OP LOCATIE IN PLEIN PUBLIEK, Van Craesbeeckstraat 33

De 'Kleinste Revue Van Vlaanderen' trekt door het land met een relatief kleine bezetting, die intens op alle fronten wordt ingezet. Op korte tijd krijg je alle soorten van entertainment op je bord, met een telkens hernieuwde energie.

© Frederic Picard

Artikel 22-bis-kwis

Vijf nieuwe woonerven in Sint-Andries

Onze wijk telt een 15-tal woonstraten. Enkele woonstraten zijn autovrij en in een 10-tal woonstraten geldt het verkeersreglement 'woonerf'. Er werd door het districtsbestuur van Antwerpen aangekondigd dat in de komende jaren de Begijnenstraat, de Muntstraat, de Rosier, de Sint-Andriesstraat en de Steenhouwersvest zullen aangelegd worden met het statuut 'woonerf'.

Artikel 22-bis-kwis

Tijdens de autoloze zondag werd de aandacht ingezoomd op woonerven vanuit een project 'Knelpunten voetgangersnetwerk in kaart brengen' dat wordt ondersteund door de Burgerbegroting van het district. Er werd een heuse kwis georganiseerd. Pijnlijke vaststelling: de burger kent het verkeersreglement rond woonerven nauwelijks. Op de 10 vragen over de regels in een woonerf, waren er slechts 3 op 10 die alles foutloos konden beantwoorden.

Slecht functionerende woonerven

De woonerven met uitsluitend plaatselijk verkeer functioneren goed tot uitstekend, maar bewoners uit woonerven met veel doorgaand sluisverkeer slaan alarm. Ze vinden het niet leuk dat veel automobilisten de maximumsnelheid aan hun laars lappen, weinig

respect tonen voor de voetgangers en buiten de afgebakende parkeervakken parkeren. Het te snelle en intense autoverkeer maakt veel woonerven onleefbaar. Er is ook de algemene klacht dat politietoezicht ondermaats is.

Aanbevelingen

Maar er werden ook tientallen oplossingen aangereikt. Zelfs met kleine ingrepen kan de oorspronkelijke functie van het woonerf opnieuw gerealiseerd worden. Automobilisten moeten gedwongen

worden het totale verkeersreglement – en niet enkel de snelheidslimiet – te respecteren.

In november wordt het eindrapport met knelpunten gepresenteerd aan het district en alle betrokken diensten. Er zullen aanbevelingen geformuleerd worden om de leefbaarheid in de slecht functionerende woonerven te herstellen. We moeten alert blijven en samen ervoor ijveren dat het aangenaam vertoeven is in de woonerven.

Artikel 22-bis-kwis

1. Mogen de voetgangers de ganse breedte van de openbare weg gebruiken?
2. Is spelen toegelaten?
3. Mogen de bestuurders de voetgangers hinderen?
4. Mogen de voetgangers het verkeer belemmeren?
5. Is snelheid beperkt tot 30 km per uur?
6. Is parkeren verboden?
7. Mogen de stilstaande of geparkeerde voertuigen rechts of links ten opzichte van hun rijrichting opgesteld worden?
8. Mag de weg verdeeld worden in een rijbaan en een trottoir?
9. Moeten de hulpdiensten er vlot kunnen rijden?
10. Moeten en voor de bewoners voldoende parkeerplaatsen beschikbaar zijn binnen het woonerf of in de onmiddellijke omgeving?

Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee
Ja	Nee

coStA

Info en tickets
co Sint-Andries
Sint-Andriesplaats 24
2000 Antwerpen
03 260 80 50

cosintandries@stad.antwerpen.be

www.cosintandries.be

Openingsuren
Dinsdag tot vrijdag 10 tot 16 uur

Sluitingsdagen
Dinsdag 1 november
Vrijdag 11 november
Van zaterdag
24 december tot en met
maandag 9 januari 2017

Cruiseschepen verwacht dit najaar

Datum	Aankomst	Vertrek	Schip
8 december	09.00 u	18.00 u	Magellan
15 december	12.00 u	19.00 u	Magellan
20 december	09.00 u	18.00 u	Magellan

Waar Abraham de mosterd haalde

In de Kloosterstraat vind je op nummer 11-17 het Mercator-Orteliushuis. Daar zie je de achtergevel van het gebouw; de prachtige voorgevel ervan bevindt zich immers aan de andere kant. Van op het Munt-plein heb je een (slecht) zicht op deze wat verloederde gevel.

Maar hoe kwam dit huis aan deze naam? Dit gotische huis was het werkhuis van Abraham Ortelius, een cartograaf en geograaf die leefde in de 16de eeuw. In feite heette Abraham niet Ortelius maar Ortels. Hij gaf zijn naam een 'us'-uitgang volgens de hype die in de 16de eeuw heerste. Ortelius was een rasechte Antwerpenaar en een slim baasje. Wiskunde, Grieks, Latijn, niets was te zwaar of te moeilijk voor de kleine Abraham.

Zijn eerste stappen in de cartografie zette hij als inkleurder van landkaarten. Daarvoor moest hij eerst toetreden tot een gilde. Je kan die gildes een beetje vergelijken met het huidige statuut van havenarbeiders. Naast cartograaf was hij ook nog geograaf. Ortelius lag aan de basis van de leer van het uiteendrijven van de continenten.

Ortelius verzamelde vele kaarten en bundelde deze tot een atlas. Voorheen bestonden er al vele af-

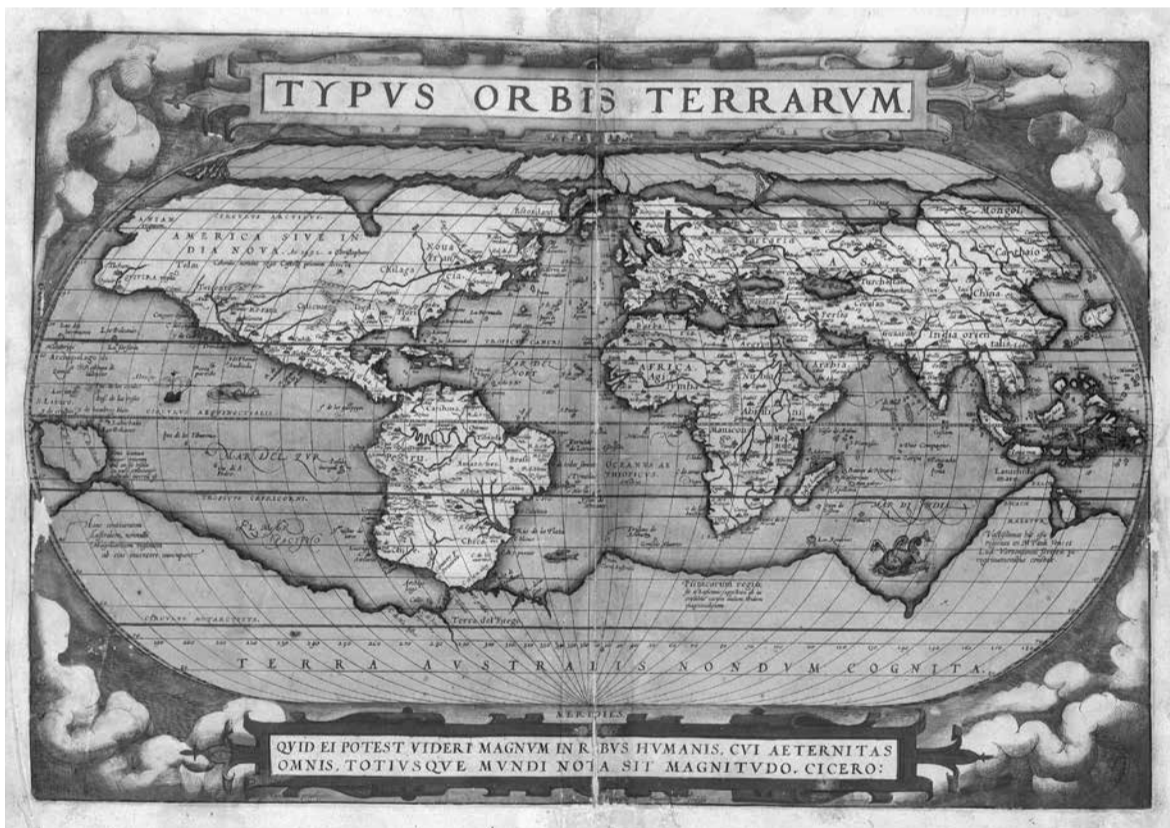
Continentverschuiving

De continentendrift (het uiteendrijven van de continenten) is het geologische natuurverschijnsel dat de continenten bewegen. Ze bewegen met een fenomenale snelheid van enkele centimeters per jaar. Sinds het GPS-tijdperk kan deze drift nauwkeurig gemeten worden.

Alfred Wegener merkte aan het begin van de 20ste eeuw op dat de randen van sommige continenten (met name Zuid-Amerika en Afrika) gelijk zijn van vorm. Hoewel hij niet de eerste was die dit opmerkte (de oudst bekende beschrijving hiervan is van de Vlaamse cartograaf Abraham Ortelius), was hij wel de eerste die daaruit concludeerde dat de continenten vroeger aan elkaar zaten en later uit elkaar zijn gegaan. Daarom past de kustlijn van Afrika dus in die van Zuid-Amerika.

zonderlijke kaarten in allerlei formaten en stijlen. Hij was echter de eerste die een boek uitbracht met uniforme kaarten, netjes gerangschikt volgens continent en streek. De atlas was geboren. Men mag ook niet te vergeten dat Mercator, de man uit Rupelmonde, een belangrijke mentor was van

Ortelius die hem aanzette tot het uitbrengen van dit boek. Deze atlas bevatte ook, weliswaar in een verkleinde versie, de wereldkaart die Ortelius enkele jaren daarvoor had gepubliceerd. Deze kaart kan nog steeds bekeken worden na een reis naar de universiteit van Bazel in Zwitserland.

'Muziek van bij ons en vanuit de wereld rond De Groote Oorlog, 1916'

Vrouwenkoor Sanseveria Plus brengt o.m. romantische Vlaamse kerstliederen op het 9e Adventsconcert o.l.v. Pieter Vis.

Het 9e Advents-kerstconcert vindt plaats op de 3e adventszondag, 11 december 2016, aanvang 15.00 uur. Het muzikale gebeuren speelt zich af in de historische Sint-Andriesskerk aan de Waaistraat nr. 1 in Antwerpen.

De kerk was de afgelopen jaren geheel gevuld en dit jaar hoopt de organisatie wederom op een grote opkomst. Het gastoptreden wordt verzorgd door het vermaarde Vrouwenkoor SanseveriaPlus uit Duffel o.l.v. de mezzosopraan Ann Janssens met de pianist-begeleider Michel Asselmans. Pastoor Rudi

Mannaerts, de geliefde gastheer van de 'Parochie van Misericordie', zal een kort maar toepasselijk welkomstwoord houden en ons allen uitnodigen mee te zingen met de aloude kersthymne 'Rorate caeli desuper'.

Voor het derde jaar worden er ook composities uitgevoerd die rond De Groote Oorlog (1914-1918) zijn geschreven. Vooral in het jaar 1916 klonken zowel Vlaamse, Duitse als Franse kerstliederen als een gebed van velen voor vrede, vrijheid en gerechtigheid. Dat was in de streek van leper en bij het riviervlakte de IJzer in West-Vlaanderen waar bijna 100 000 Belgische mannen hun leven gaven voor koning en vaderland.

De enkele kerstgedichten uit de 'Noodhoornbundel' van de West-Vlaamse toondichter René

De Clercq worden voorgedragen door o.a. Wim de Wit. Deze in zijn tijd gevierde letterkundige moest evenals een miljoen Belgen vluchten naar het neutrale Nederland. Hij stelde in zijn oorlogsbundel en 'Vaderlandse liederen' de gruwelijkheden en het onrecht tegenover de Vlamingen ter discussie van de meerderheid van de Franstaligen in de Belgische regering ten tijde van haar ballingschap in Frankrijk. Zo bezingt De Clercq de ontvoeringsstrijd van Vlaanderen tegenover zijn overheersende machten. Naast koorsang van eigen bodem, waar o.a. Preud'homme en Flor Peeters in de belangstelling staan, zijn ook instrumentale muziek en kerstliederen uit Oostenrijk, Duitsland en Oost-Europa te beluisteren. Bijzondere gasten zijn verder twee

Ieder nadeel heb zijn voordeel

Vraag dat maar aan de stadsmus ...

Wie zijn neus schendt, schendt zijn aangezicht. Dat geldt ook voor de parking in de Begijnenstraat. Een gat in het gebit van de rijhuizen en hotel Den Houten Lepel. Maar in dat gat voelt er wel eentje zich goed thuis: de stadsmus.

Was de stadsmus tot voor enkele jaren een ordinaire vogel, nu is het een exclusiviteit geworden. Je moet soms goed zoeken voor je er eentje ziet. Aan de parking in de Begijnenstraat zie je echter nog regelmatig mussen foerageren. Terwijl het groen in de stad angstaanjagend snel wordt omgezet in huizen en/of parkings vol klinkers, kan de mus hier nog naar hartenlust op zoek gaan naar voedsel.

Ook hotel Den Houten Lepel heeft in deze straat bijgedragen tot het behoud van de mus. Het huis van bewaring heeft nog nissen en inhammen waar de stadsmus zich warm kan nestelen en voor opvolgers kan zorgen zonder zich zorgen te maken over de eksters en kraaien die maar al te graag de nesten trachten leeg te pikken. Vroeger kon de

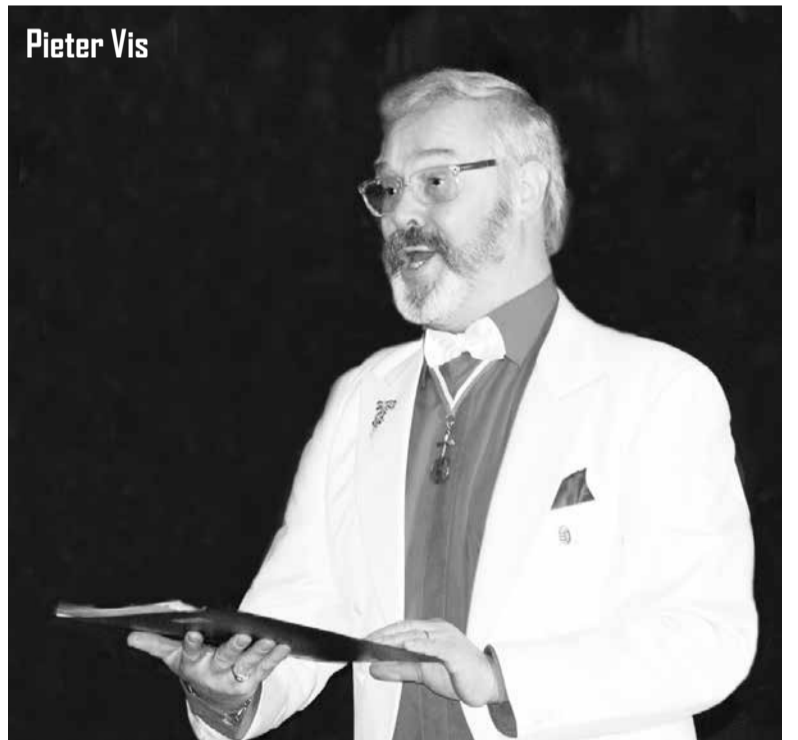
mus zijn bedje ook opmaken in stadshuizen. Helaas betaalt ze nu de rekening voor de opwarming van de aarde, de dure energie-kosten en de daarmee gepaard gaande isolatie van die huizen. Nergens vindt ze er nog een

nis of inham om zich eens lekker te nestelen.

En dan moet er ook brood op de plank komen. De mus vindt haar voedsel onder andere in groezelige tuintjes en plekjes met onkruid. Neen, de strak onderhouden plantsoentjes en tuintjes zijn geen sterrenrestaurants voor onze mussen! Nog een reden waarom er steeds minder zijn.

Bron: Natuurpunt

Pieter Vis

getalenteerde musici: de 10-jarige sopraan Lillianne Vossen en de 16-jarige violist Tim de Vries; ze worden door de Russisch-Nederlandse organiste-pianiste Jelena Bazova begeleid. Daarnaast treedt de Antwerpse baritonzanger Renaat van Beeck op; deze zal tevens te horen zijn met het Vrouwenkoor SanseveriaPlus. De organist Peter Possemiers zal voor het vijfde jaar op het grote Johannesorgel het geheel muzikaal omspelen en de samenzang van bekende kerstliederen begeleiden. De algehele muzikale leiding is in handen van de stichter en organisator, concertzanger Pieter Vis.

Na afloop wordt warme chocolademelk of Glühwein aangeboden.

bij Ward Steffens, secretariaat: 0497.48.64.76 of per e-post: ward@wardsteffens.com

Betaling of reservering via KBC - BE95-74502912 8058 - kerstconcert 2016 Sint-Andriesskerk.

De overschrijving moet uiterlijk op 9 december op bovengenoemde rekening overgemaakt zijn! Uw kaart ligt vanaf 13.15 uur klaar op de dag van het concert.

Aan de kerk betaalt u op de dag zelf 14 euro!

Organisatie: Elza Vis de Clercq Stichting: www.elzavisdeclercqs-tichting.nl

Info: Dr. Pieter Vis, gsm 0474-704658 / e-post: psarispetros6@gmail.com

Voorverkoop tot 10 december, toegangsprijs 12 euro

Sint-Andries, ik zing a geire!

Op een zonnige dag in augustus stapten verscheidene wijkbewoners in het huwelijksbootje met hun wijk. Het was op initiatief van Vicky Fraise en Slongs Dievanongs dat het nieuwe wijkfeest plaatsvond.

“Het idee is heel simpel: wij zijn zo tevreden over onze wijk dat we dat ook willen tonen. We willen officieel de verbintenis aangaan met een feest en een plechtigheid zoals bij een echt huwelijk,” aldus Slongs. Het was een verbintenis met enkele beloftes. Zo mag je niet sluikstorten, moet je een helpende hand uitsteken naar de burens en “Goeiedag!” zeggen in de straten.

Er was ook een bescheiden aanzet tot nieuwe ‘Jan Zonder Vrees Spelen’; deze bleven echter beperkt tot enkele volksspe- len voor jongeren. Zo werden de mooie mannenbenen van meestal beschonken mannen niet onder de loep genomen door een strenge vrouwelijke jury. Ach, misschien een ideetje voor volgend jaar. Wel werden de keizer en keizerin van de wijk verkozen. Wie het origineelst over de rode loper liep (kledij, haartooi, X-factor...), sleepte de felbegeerde prijs in de wacht. En wat zouden we zijn zonder een opvolger voor Zotte Rik. Die werd niet verkozen, maar wel aangeduid. Na het instuderen en uitvoeren van een dansje, begonnen de magen te knorren en werd het uitgebreide buffet geopend dat met veel liefde was samengesteld en bereid door de buurt. Als kers op de taart werd een echte overheerlijke taart, voorzien van het Wijk4love-lo- go, aangesneden.

De 5 geboden van het Sint-Andrieskwartier

Gebod 1: groeten

*Goeiedag, oewist, alles goe me de kids?
Gaget ni goe me uw gebit, zie da ge dan vriendelijk knikt.
Zedde te voet, me den otto of me de fiets,
het handje liften kost ons tenslotte niks.*

Gebod 2: helpen

*Jong en oud, groen of blauw,
braaf of stout, iedereen is soms down @ out.
We helpen elkander als helpen kan,
met 't een of 't ander. Bied die helpende hand!*

Gebod 3: netheid

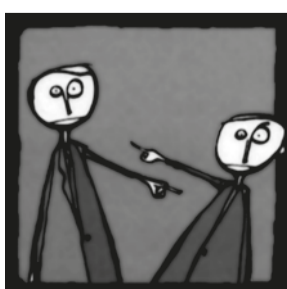
*Papiertje op de grond, uw hondje legt een stront,
de vuilbak die daar zo eenzaam staat, is met 1 gebaar gebaat.
Zo blijft de buurt netjes en proper
en ook de sociale roker slaat deze regel niet over.*

Gebod 4: fauna @ flora

*De Parochie van Miserie is ook de parochie van plezier
en biedt een thuis voor plant en dier.
Elkander kansen geven, de gouden regel om na te streven:
leven en laten leven, in naam van alle wezens.*

Gebod 5: liefde @ respect

*Ook wij, mensen, komen als bloemen: in alle geuren en kleuren:
een natuurlijk gebeuren om de boel op te fleuren.
Iedereen welkom, iedereen hier gelijk,
de zon schijnt voor iedereen in de 4de wijk.*

ADVOQUEST
ADVOCATENKANTOOR
GERAARDSBERGEN - ANTWERPEN - GENT

SCHELDEKEN 18 - 2000 ANTWERPEN
GENTSESTRAAT 106 - 9500 GERAARDSBERGEN
TWEEBRUGGENSTRAAT 3 - 9000 GENT

T. 054 / 24 09 79
E. INFO@ADVOQUEST.BE
W. WWW.ADVOQUEST.BE